
อายุความฟ้องขอให้กักกัน

มาตรา 97 "ในการฟ้องขอให้กักกัน ถ้าจะฟ้องภายหลังการฟ้องคดีอันเป็นมูลให้เกิดอำนาจฟ้องขอให้กักกัน ต้องฟ้องภายในกำหนดหกเดือน นับแต่วันที่ฟ้องคดีนั้น มิฉะนั้น เป็นอันขาดอายุความ"

การฟ้องขอให้กักกันเป็นอำนาจของพนักงานอัยการโดยเฉพาะ ผู้เสียหายไม่มีอำนาจฟ้องขอให้กักกันได้ พนักงานอัยการอาจฟ้องขอให้กักกันรวมไปกับคดีอันเป็นมูลให้เกิดอำนาจฟ้องขอให้กักกันก็ได้ หรือจะฟ้องขอให้กักกันในภายหลังเป็นคดีแยกต่างหากอีกคดีหนึ่งก็ได้ ดังที่กล่าวมาแล้วในเรื่องการกักกันตามมาตรา 43

ถ้าพนักงานอัยการฟ้องขอให้กักกันรวมไปกับการฟ้องคดีอันเป็นมูลให้เกิดอำนาจฟ้องขอให้กักกันนั้น ไม่มีปัญหา เรื่องอายุความ เพราะถือตามฟ้องหลัก ถ้าการฟ้องว่าจำเลยกระทำความผิดอันเป็นฟ้องหลักยังไม่ขาดอายุความ ก็สามารถฟ้องขอให้กักกันรวมไปด้วยก็ได้ ตัวอย่างเช่น พนักงานอัยการฟ้อง ก.ว่า กระทำความผิดฐานลักทรัพย์ ตามมาตรา 334 และเนื่องจาก ก. เข้าลักษณะเป็นผู้กระทำความผิดคดีนี้ตามมาตรา 41 จึงขอให้ศาลพิพากษาจำคุกด้วย การพิจารณาอายุความต้องพิจารณาจากการฟ้องในความผิดฐานลักทรัพย์ ถ้าฟ้องภายในกำหนด 10 ปี นับแต่วันกระทำความผิด คดีนี้ ก็ไม่ขาดอายุความตามมาตรา 95 ศาลพิพากษาลงโทษและให้กักกันด้วยได้

ถ้าพนักงานอัยการยื่นฟ้องขอให้กักกันภายหลังเป็นอีกคดีหนึ่ง จะต้องฟ้องภายใน 6 เดือน นับแต่วันที่ไต่สวนฟ้องคดีอันเป็นมูลให้เกิดอำนาจฟ้องขอให้กักกัน ทั้งนี้เป็นไปตามบทบัญญัติ

อายุความ มาตรา 97 เช่น ตามตัวอย่างข้างต้น ถ้าพนักงานอัยการมิได้ฟ้องขอให้กักกัน
รวมไปกับการฟ้องว่าจำเลยกระทำผิดฐานลักทรัพย์ พนักงานอัยการก็สามารถที่จะฟ้องขอให้กักกัน
ได้ภายในกำหนด 6 เดือน นับแต่วันที่ได้อื่นฟ้องคดีลักทรัพย์นั้น มิฉะนั้นคดีขาดอายุความ